

[Ninn-Hansen.]

skiftet opfattelse vedrørende forhandlingerne siden første behandling. Den højtærede minister sagde selv ved første behandling, at han ville være forhandlingsvillig vedrørende de punkter, vi havde nævnt; men nu har det ændret sig, siger han, fordi der er kommet nye omkostninger til. Må jeg gøre den højtærede minister opmærksom på, at i bemærkningerne til lovforslaget, der blev fremsat den 23. oktober, findes der en opgørelse, der viser forhøjelse af lønninger på ca. 31. mill. kr. og øvrige udgiftsstigninger på ca. 16 mill. kr., i alt ca. 47 mill. kr. Nedenunder står der så:

„Hertil kommer forventede omkostningsforøgelse som følge af stigning i prisniveau, dyrtidstillæg m. v.“

Den højtærede minister havde altså taget de sidstnævnte forhold i betragtning, da vi drøftede sagen ved første behandling.

Hvad angår Hadsundbroen, siger den højtærede minister, at det er lokale ønsker, der har gjort sig gældende. Jeg vil gerne anmode den højtærede formand om tilladelse til at bringe et citat fra Aalborg Stiftstidende for den 15. december 1962. Redaktør Kofod Larsen stiller i amtsrådet i Ålborg det spørgsmål, jeg nævnte før, og får følgende svar:

„Det har, svarede amtsvejinspektør Chr. Kirkegaard, været et krav fra ministeriet, at broen bliver anlagt med en vejbane på syv meter med plads til to spor, derefter kommer et trådhegn, og bag det jernbanelinjen, og hvis den bliver nedlagt, kan her anlægges en ny kørebane, så vejen bliver tresporet.“

Dette synes tydeligt at vise, at det er ministeriets krav. Hvis ministeren er af en anden opfattelse, synes jeg, det var rimeligt, at ministeriet nu ændrede det krav, der åbenbart er stillet med hensyn til jernbanesporene.

Jeg tror egentlig hverken den højtærede minister eller jeg bryder sig om at referere udvalgsforhandlinger, for det er i reglen uheldigt at komme ind på at skulle drøfte, hvad der er blevet sagt og ikke sagt i et udvalg eller under et samråd. Men det var også for at undgå det, jeg bad om en skriftlig besvarelse — ikke af spørgsmålet om, hvor store statsbanernes omkostninger var,

men af følgende spørgsmål: „Hvis lov om pris- og avancestop havde været gældende for statsbanernes vedkommende, hvor meget ville statsbanerne da have været berettiget til at kræve i henhold til denne lov?“

Den højtærede minister undrer sig over, at vi stiller det spørgsmål. Lad mig derfor sige, at jeg hele tiden har forstået, at regeringen taler om en „helhedsløsning“, ligesom den højtærede minister gang på gang har sagt, at statsbanerne skal fungere som en forretning. Hvad er da mere naturligt for os end at sige, at de vilkår, regeringen har givet andre virksomheder, andre forretninger, hele erhvervslivet her i landet, må man også rette sig efter inden for en statsinstitution? Det var derfor, vi ville have undersøgt spørgsmålet; det var derfor vi, som den højtærede handelsminister nu var inde på, meget gerne ville have undersøgt, hvad monopoltilsynet ville sige til det. Det var det, den højtærede trafikminister ikke havde tid til, og det beklager jeg. Havde der været tid til det, kunne vi have undgået denne diskussion her.

Men nu er det altså blevet klarlagt, at i henhold til prisloven ville en privat virksomhed ikke kunne kræve det, statsbanerne kræver. Det er muligt, siger ministeren, at en privat virksomhed kunne gå til monopoltilsynet og forlange at få prisforhøjelser, fordi man tidligere havde haft visse lønudgifter og omsætningsafgifter, som man ikke havde overvæltet på priserne. Jeg ved ikke, om den højtærede handelsminister har tænkt på, hvad det kan betyde, når ministeren nu siger, at han tænker sig, at de fleste erhvervsvirksomheder allerede har forhøjet priserne som følge af de udgifter, statsbanerne først nu kommer og kræver prisforhøjelser for, men at de private virksomheder, hvis de ikke har gjort det, vel nu står i samme situation som statsbanerne og kan gå til monopoltilsynet og kræve prisforhøjelser. Jeg tør nok sige, at den højtærede handelsminister med denne udtalelse kalder på mange erhvervsvirksomheder.

Jeg har vanskeligere end nogen sinde tidligere ved at forstå det prisstop, der findes i den lovgivning, regeringen har gennemført, hvis hensigten er, at man fra alle sider nu skal kunne gøre det, som man tillader statsbanerne her, uden nærmere